

Να ζητήσουμε εν μετανοία το έλεος του Θεού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



Την Παρασκευή 2 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα επί τη εορτή του Αγίου Κυπριανού Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μέσσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του στην Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων: «Πιστός ο λόγος καί πάσης απο-δοχής άξιος, ότι Χριστός Ίησοϋς ήλθεν εις τόν κόσμον άμαρτωλούς σωσαι, ών πρῶτός ειμι εγώ».Μία διπλή όμολογία κάνει ο πρω-τοκορυφαίος άπόστολος Παϋ-λος προς τόν μαθητή του Τιμόθεο. Μία όμολογία που άκούσαμε καί έμεϊς στό σημερινό άποστολικό ανά-γνωσμα.

Καί τί όμολογεϊ ο άπόστολος μέ άπόλυτη βεβαιότητα; Όμολογεϊ ότι ο Χριστός ήλθε στόν κόσμο νά σώσει τούς άμαρτωλούς. Όμολο-γεϊ όμως καί κάτι άκόμη μέ τήν ίδια βεβαιότητα, κάτι προσωπικό, κάτι που έλάχιστοι άνθρωποι θά ειχαν τό θάρρος νά τό παρα-δε-χθοϋν δημόσια. Καί αυτό είναι ή όμολογία του ότι ο ίδιος

εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἁμαρτωλός.

Ἄς μὴν θεωρήσουμε ὅτι ἡ δεύ-τερη αὐτὴ ὁμολογία εἶναι σχῆμα λό-γου ἢ ἔκφραση μιᾶς ἐπίπλαστης ταπεινοφροσύνης. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος αἰσθάνεται αὐτό πού λέει, γιατί ἐπανειλημμένα ἀναφέρεται στήν προηγούμενη ζωή του, πρὶν νὰ γνωρίσει τὸν Χριστό, πρὶν ὁ Χριστός τοῦ ἀποκαλυφθεῖ στὸν δρόμο πρὸς τὴ Δαμασκό. Καὶ ἐκφράζει ἀκόμη ἐπανειλημμένα τὴν εὐγνωμοσύνη του, γιατί ἐνῶ ὑπῆρξε διώκτης τῶν χριστιανῶν, ὁ Χριστός συγχώρησε τὴν ἄγνοιά του, τοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια στήν ἀλή-θειά του καὶ τὸν κατέστησε ἀπό-στολό του.

Ἡ ὁμολογία αὐτὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅτι εἶναι δηλαδή ὁ πρῶ-τος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀποτελεῖ συγχρόνως καὶ ἐπιβε-βαί-ωση τῆς πρώτης ὁμολογίας του, ὅτι ὁ Χριστός ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ σώσει τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Διότι, ἐφόσον ὄχι μόνο ἔσωσε τὸν ἴδιο ἀλλὰ τὸν ἀνέδειξε μέγα ἀπόστολο, τὸν πρῶτο μετὰ τὸν Ἑνα, ὅπως τὸν ὀνομάζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, καὶ τὸν ἀξίωσε οὐ-ρα-νίων ἀποκαλύψεων, εἶναι αὐ-τα-πόδεικτο ὅτι ὁ Χριστός ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ ἔσωσε καὶ συνε-χίζει νὰ σώζει μέ τὸν τρόπο πού Ἐκεῖνος γνωρίζει.



© Kosmas Karagiannis IMBNK

Καὶ δέν εἶναι μόνο οἱ περιπτώ-σεις ἀνθρώπων, ὅπως ὁ Ζακχαῖος, ἡ γυναίκα πού ἔπλυνε μέ μύρο τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ στήν οἰκία τοῦ Σίμωνος, ἢ ὁ εὐγνώμων

ληστής, πού ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς διαβεβαιώνει ὅτι σώθηκαν, ἀλλά καί ἀναρί-θμη-τοι ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἀγίασαν, ἀλλάζοντας ζωή, ὅταν γνώρισαν τόν Χριστό, ὅταν γνώρισαν τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγ-γε-λίου.

Ἕνας ἀπό αὐτούς εἶναι καί ὁ ἐορταζόμενος σήμερα ἅγιος ἱερο-μάρ-τυς Κυπριανός, ὁ ὁποῖος πρὶν νά γνωρίσει μέ θαυμαστό τρόπο τόν Χριστό καί τή δύναμή του, ἦταν ἓνας εἰδωολάτρης, πού κα-τα-γόταν ἀπό πλούσια καί ἀριστο-κρατική οἰκογένεια. Δέν πίστευε ὅμως ἀπλῶς στούς ψεύτικους θεούς τῶν εἰδώλων, ἀσχολεῖτο καί μέ τή μαγεία. Εἶχε μάλιστα ἀποκτήσει φήμη ὡς μάγος, ὁ ὁποῖος μέ τή δύναμη τῶν δαιμό-νων ἐπιτύγχανε ὅ,τι ἤθελε.

Αὐτή ὅμως τή δύναμη τῶν δαι-μόνων, αὐτή τή δύναμη τῆς μα-γείας κατόρθωσε νά ἀνακόψει μέ τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυ-ρίου μας ἡ ἁγία Ἰουστίνη, μία νεα-ρή χριστιανή παρθένος, τήν ὁποία ὁ Κυπριανός ὡς μάγος προσπα-θοῦ-σε νά τήν παρασύρει, γιά νά ἱκα-νο-ποιήσῃ τήν ἐπιθυμία κάποιου νεαροῦ εἰδωολάτρου.

Καί αὐτή ἡ ἀποτυχία τοῦ Κυπρια-νοῦ, παρά τίς πολλές προσπάθειές του, τόν ἔκαναν νά ἀναγνωρίσῃ τήν ἀνωτερότητα τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι μόνο νά πι-στεύ-σῃ στόν Χριστό καί νά ἀλλά-ξῃ ριζικά τή ζωή του, ἀλλά νά ἀξιωθεῖ νά γίνῃ καί ἐπίσκοπος Καρ--χηδόνας καί ἐν τέλει νά μαρ-τυ-ρήσῃ γιά τήν πίστη του στόν Χριστό.

Μέ τή μεταστροφή του αὐτή ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Κυπριανός ἐπι-βε-βαιώνει τήν πραγματικότητα πού ὁμολόγησε καί ὁ ἀπόστολος Παῦλ-ος, ὅτι δηλαδή ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμον γιά νά σώσῃ τούς ἁμαρτωλούς, γιά νά σώσῃ ὅσους δέν τόν γνώριζαν, γιά νά σώσῃ ὅσους ἦταν ὑποδουλωμένοι στούς δαίμονες καί πίστευαν σέ ψεύτικους θεούς.

Συγχρόνως ὅμως διδάσκει καί ἐμᾶς ὅτι, ἐάν θέλουμε καί ἐπιθυ-μοῦ-με τή σωτηρία μας, θά πρέπει νά τήν ἀναζητοῦμε στόν Χριστό. Ὁ Χριστός θέλει τή σωτηρία μας καί ἐπιδιώκει νά μᾶς σώσῃ, θά πρέπει ὅμως νά δεῖ καί τή δική μας διάθεση γιά τή σωτηρία γιά νά μᾶς βοηθήσῃ καί Ἐκεῖνος.

Γι' αὐτό καί δέν θά πρέπει νά σκε-φτόμαστε καί νά ὑπο-λογίζουμε τήν ἁμαρτωλότητά μας. Δέν θά πρέπει νά ἀφήνουμε τόν ἑαυτό μας νά παρασύρεται ἀπό τούς λο-γισμούς πού μᾶς ὑποβάλλει μερι-κές φορές ὁ διάβολος, εἴτε ὅτι δέν ἔχουμε ἁμαρτίες εἴτε ὅτι ἔχουμε τόσες πολλές, ὥστε δέν μπορούμε νά σωθοῦμε, ἀλλά νά προστρέ-χουμε στόν Χριστό μέ τή θέληση καί τή διάθεση νά ἀπομακρυν-θοῦ-με ἀπό κάθε τι τό ὁποῖο μᾶς ἀπομακρύ-νει ἀπό Ἐκεῖνον, ἀπό κάθε τι πού μᾶς καθιστᾷ ὑποχέιρια τοῦ διαβό-λου, ἀπό κάθε τι πού δέν μᾶς ἀφή-νει νά ὁμολογήσουμε καί ἐμεῖς μέ-σα στό μυστήριον τῆς ἱερᾶς ἔξο-μο-λογήσεως τήν

ἁμαρτωλότητά μας καί νά ζητήσουμε ἐν μετανοίᾳ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἄς μιμηθοῦμε τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, ἀλλά καί πολλῶν ἄλλων ἁγίων καί πάνω ἀπό ὅλα, θά ἔλεγα, τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, πού ὁμολόγησαν τήν ἁμαρτωλότητά τους, καί ἄς τοὺς ἀκολουθήσουμε καί στόν δρόμο τῆς μετανοίας ἀλλά καί στόν δρόμο τῆς σωτηρίας διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.